

Bludovu akademii vedla rodina sira Gedeona už stovky let. Byla to škola pro hudebně, herecky a výtvarně nadané děti. Akademie však přijímala i děti, které byly obdařeny zvláštními schopnostmi. Henry se rozklepal, jen na to pomyslel.

Došel k pokoji svého bratrance Ezy. Eza byl jediným synem sira Gedeona a Henry si nedokázal protivnějšího bratráčka představit. Eza patřil mezi obdařené děti, ale Henry tušil, že je určitě nadán nějakou odpornou schopností.

IO Henry otevřel dveře a nakoukl dovnitř. Na parapetu okna stála řada sklenic. Ve sklenicích se v průhledné tekutině svíjely podivné věci. Henry si byl jist, že to není voda. Předměty byly bledé a beztvaré. Jeden z nich byl modrý.

„Co to tu vyvádíš?“

Chodbou se přihnala teta Gudrun, její kroky byly utlumeny strašidelným šustěním dlouhé černé sukně. Byla to vysokánská osoba se spoustou světlých vlasů vzadu stažených do drdolu. Vypadala jako skutečná vikinská žena (byla Norka) s ohromnou hrudí a silnými plícemi.

Henry začal: „Éééé...“

„Žádné ééé, Henry Tisovče. Slídl jsi v pokoji mého Ezouška, co?“

„Ne, vůbec ne,“ bránil se Henry.

„Neměl by ses potulovat po chodbách, chlapče. Pojd' dolů do obývacího pokoje.“ Lady Bludová pokynula malíčkem a Henry neměl na vybranou, musel ji následovat.

Teta ho vedla zpátky kolem tajuplných zamčených dveří, které se Henry před chvilkou marně snažil otevřít. Byl to zvědavý chlapec a nerad se